

ДИСТАНЦІЙНА ФОРМА НАВЧАННЯ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ

Сьогодення вимагає від вчителів нової української школи мобільності, креативності, здатності до навчання та змін, володіння новими компетенціями та постійне підвищення свого професійного рівня на основі використання інноваційних педагогічних технологій, зокрема технологій дистанційного навчання.

Технології дистанційного навчання надають можливість учителю реалізувати особисті освітні потреби – оволодіти новими знаннями, уміннями та напрямками професійної діяльності, оновити та осучаснити знання, отримані під час навчання у закладах вищої освіти, підвищити соціальну та професійну активність, реалізувати творчий потенціал. Вони містять значну кількість сучасних засобів для активного навчання дорослих.

Післядипломна освіта має низку особливостей у використанні дистанційних форм навчання. Згідно українського законодавства (Закон України «Про освіту», ст.47) [1], післядипломна освіта визначається як спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення і оновлення її професійних знань, умінь і навичок або отримання іншої спеціальності на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня та практичного досвіду. Післядипломна освіта включає: перепідготовку; спеціалізацію; розширення профілю (підвищення кваліфікації); стажування.

Дистанційне навчання в післядипломній освіті – це, в першу чергу, самоосвіта з елементами самоконтролю. Роль викладача-наставника не стільки у наданні знань та допомозі в освоєнні матеріалу, скільки в умінні «вести» на шляху пізнання нового, фасилітації тих, хто навчається. Дистанційне навчання відбувається у відриві від викладача та інших учасників освітнього процесу, але без відриву від виробничого процесу на принципах самоспрямованості і за сприяння наставників, викладачів, консультантів, експертів або консультантів.

У Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні [2] визначені основні характерні риси і переваги дистанційної освіти, які стосуються післядипломної педагогічної освіти, зокрема: гнучкість, модульність, паралельність, велика аудиторія, економічність, технологічність, соціальна рівність, нова роль викладача, позитивний вплив на слухача, якість.

Зміст дистанційної освіти міститься в спеціально розробленій освітній частині матеріалу – модулях. Кожен модуль розроблений, як правило, у вигляді текстових матеріалів і забезпечує збагачення слухача та допомагає зрозуміти зміст мультимедійних об'єктів, зображень, коментарів, анімація коротких кліпів, прикладів, вправ, тестів і завдань, записаних на електронних носіях (аудіо касети, відео, дискети, компакт-диск) або доступні у вигляді правильно побудованих веб-сайтів з серверами, що містять освітньо-програмове забезпечення. В процесі навчання слухач має постійний доступ до консультацій

викладача-тьютора і інших фахівців в цій області, прагне до надання інформації, в основному через електронну пошту. Може спілкуватися з іншими учасниками курсу по електронній пошті, в рамках дискусійних груп в Інтернеті або засобом електронних «чатів». З сучасними засобами зв'язку в мережі також можна читати лекції та організовувати інтерактивні віртуальні групи в режимі реального часу, зв'язок з просторово розподіленою групою слухачів з використанням аудіо-чи відео-конференц-зв'язку. Моніторинг здійснюється через освіту. Функціонуюча система дає можливість контролювати успішність слухачів, відповідного до програмного забезпечення забезпечувати логістику дистанційного навчання [3].

Завдяки розвитку інноваційно-комунікаційних технологій, післядипломна освіта стає доступною, вона майже необмежена в часі і просторі, дозволяє кожному спеціалісту інтегруватись в професійний простір з метою формування та розвитку компетентностей.

Дистанційне навчання має низку переваг: відсутність вимог до присутності на заняттях; самостійна організація часу для навчання; необмежений доступ до дидактичного матеріалу он-лайн; простий контакт з викладачем й адміністрацією; відсутність витрат на транспорт і проживання; можливість використання особистісно орієнтованого підходу до навчання. Недоліками дистанційної освіти для слухача є: відсутність безпосереднього контакту з викладачем; обмеженість контакту з іншими слухачами для обміну досвідом; обмеженість у проведенні практичних занять; обов'язковість та необхідність великої самодисципліни й самоорганізації; засоби доступу до Інтернету, додаткові витрати на його використання.

Переваги дистанційної освіти для ІППО: разова розробка дистанційних курсів дає можливість їх використовувати впродовж тривалого часу (постійна корекція і модернізація); не потребує великої матеріально-технічної бази (аудиторії для навчання, гуртожиток, навчально-методична література...); після розробки й упровадження в освітній процес не потребує великої кількості обслуговуючого персоналу, викладачів та витрат [4].

Отже, для якісного функціонування дистанційної форми навчання в ІППО необхідно перш за все: сформувати відділ дистанційної освіти, забезпечити підготовку спеціалістів для розробки мультимедійних дидактичних матеріалів, забезпечити підготовку викладачів до роботи за дистанційною формою, визначення дистанційних курсів і модулів, забезпечити розробку методичних матеріалів, забезпечити належне фінансування авторам та іншим працівникам.

Література

1. Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.osvita.org.ua/pravo/law_00/
2. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні [Електронний ресурс] // Освітній портал. – Режим доступу : <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html>
3. Заячковський В. М. Розвиток технологічної культури керівників загальноосвітніх навчальних закладів у системі післядипломної освіти [Текст] : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Заячковський Володимир Михайлович ; Вінниц. держ. пед. ун-т ім. Михайла Коцюбинського. - Вінниця, 2018. - 21 с.

4. Покришень Д.А. Дистанційна форма навчання в післядипломній педагогічній освіті [Електронний ресурс] / Д.А.Покришень // Інформаційні технології і засоби навчання. 2012. №6 (32). – Режим доступу до журналу: <http://www.journal.iitta.gov.ua>

УДК 17.01:373.2.015.311(043.2)

ПОПОВИЧ Я.В., МИХАЙЛОВА К.В.
Мукачівський державний університет

ЕТИЧНА БЕСІДА ЯК ОДИН ІЗ ПРОВІДНИХ МЕТОДІВ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

Етична бесіда – це цілеспрямована і організована розмова вихователя з дітьми на моральну тему, яка передбачає запитання та відповіді. Етична бесіда використовується як метод морального виховання. Мета етичної бесіди – систематичне роз'яснення дітям норм і правил моралі, допомога в усвідомленні морального досвіду, формуванні громадської думки. За допомогою етичної бесіди вихователь вчить дітей свідомо ставитися до своїх дій, вчинків, поводитися відповідно до вироблених переконань. Ефективність етичної бесіди зумовлюється виховним завданням, рівнем розвитку дошкільників, силою емоцій, глибиною почуттів, що їх викликає бесіда [1].

Розглянемо, як етична бесіда, будучи засобом морального впливу, сприяє формуванню моральних понять, засвоєнню моральних правил, норм поведінки дитини на різних етапах навчання та виховання.

У результаті етичної бесіди у дітей формуються чіткі поняття про ту чи іншу моральну проблему; вони усвідомлюють, що чесне виконання своїх обов'язків-це виконання обов'язку перед іншими, перед сім'єю. Для того щоб моральна свідомість стала рисою характеру, позначилась на поведінці, її закріплюють, оформляють тривалим вправлінням [2]

У процесі етичних бесід розв'язують низку завдань морального виховання: формування патріотизму; формування узагальнених моральних уявлень про чесність, правдивість, скромність, дисциплінованість, колективізм та інші моральні категорії; виховання адекватної оцінки моральних якостей і поведінки героїв літературних творів і кінофільмів; формування свідомого ставлення до виконання правил поведінки; спонукати дітей до позитивних моральних вчинків [3].

У кожній етичній бесіді використовується якесь основне джерело одержання знань про моральні норми, вчинки, поведінку. Обговорення моральної проблеми починається з аналізу фактів, в ході бесіди до цих фактів приєднуються і інші, які є вже в знаннях, спостереженнях, досвіді дітей. Етичні бесіди проводяться з усіма дітьми [4]. Приблизною тематикою можуть бути такі бесіди: «В чому небезпека байдужості», «Чесність і правдивість», «Дружба і товаришування», «Скромність», «Чистота та охайність», «Чуйність і уважність», «Про обов'язок і відповідальність», «У здоровому тілі – здоровий дух», «Бути вихованим. Що це значить?»

Групові бесіди проводяться тоді, коли виникає необхідність у роз'ясненні норм і правил групі дітей. Індивідуальні етичні бесіди можна проводити щодня,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>